

بررسی پتروگرافی و ژئوشیمی زون های تداخلی مناطق شانوره - کنگره (غرب، جنوب غربی قروه)

*صدیقه احسانی، امین پناهی، فرزانه عالیوند

دانشجوی دکتری زمین شناسی پترولوژی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

دانشجوی دکتری زمین شناسی اقتصادی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال، مدرس زمین شناسی دانشگاه آزاد دره شهر

کارشناس ارشد زمین شناسی اقتصادی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خرم آباد

(sadgh_ehsani@yahoo.com)

چکیده

منطقه مورد مطالعه (قروه) در دشت وسیعی در ۸۷ کیلومتری خاور سنندج و ۷۲ کیلومتری شمال باختری همدان قرار داشته و از لحاظ ساختاری متعلق به زون دگرگونه سنندج - سیرجان می باشد. سنگهای این منطقه دارای طیف گسترده ای از توده های نفوذی با ترکیب گابرو، دیوریت، گرانیت و زون های تداخلی حاصل آمیزش دو ماگمای فلسیک (خانواده گرانیتوئید) و مافییک (خانواده گابروئیدها) با سن یکسان و خاستگاه متفاوت تشکیل شده است. پلاژیوکلاز، آلکالی فلدسپار، آمفیبول، پیروکسن، کوارتز و بیوتیت به عنوان کانی های اصلی و تیتانیت، کلریت و اپیدوت به عنوان کانی های فرعی می باشند. شواهد پتروگرافی دلالت بر حدوث پدیده اختلاف ماگمایی در این منطقه می باشد. مطالعات ژئوشیمیایی نشان می دهد که سنگهای منطقه جزء سری های آلکالن و کالکوآلکالن هستند.

واژگان کلیدی: پتروگرافی، کالکوآلکالن، ژئوشیمی، قروه

Abstract

The area that has been studied is Located In the vast plain 87 km east of Sanandaj and 72 km northwest of Hamadan and structurally, study area is belong to sanandaj-sirjan metamorphic zone. The petrological studies indicated that intrusive plutonic are mainly Gabbro, diorite, granite and Interference zones of the two magma felsic intercourse (Family granitoid) and mafic (Gabbroid family) with similar age and different origin has been. plagioclase, pyroxene, alkali feldspar, amphibole, biotite and quartz as the main minerals and Titanit, chlorite and epidote as the rare minerals. Petrological studies show that is occurred magma mixing phenomenon in this area. Geochemically, the rocks mostly belong to the sub-alkaline and calc-alkaline series.

[

Key words: Petrography, Calc-alkaline, Geochemistry, Qorveh

مقدمه

منطقه مورد مطالعه (قروه) در دشت وسیعی در ۸۷ کیلومتری خاور سنندج و ۷۲ کیلومتری شمال باختری همدان قرار داشته، دارای طول جغرافیایی ۴۸° و ۴۷° خاوری و عرض جغرافیایی ۱۰° و ۳۵° شمالی و ارتفاع ۱۹۰۰ متر از سطح دریا می باشد. این شهرستان به مرکزیت شهر قروه و مجموعاً ۴۳۳۹ کیلومتر مربع وسعت دارد. قروه از ابتدا در طول جاده ی سنندج به همدان قرار داشته و از شمال به بیجار، غرب به دهگلان، جنوب به سنقر و شرق به همدان محدود می شود. (شکل ۱). مجموعه سنگ های آذرین نفوذی قروه در محدوده ای با وسعت تقریبی ۱۹۳ کیلومتر مربع در جنوب شهر قروه رخنمون دارند. این مجموعه بخشی از کمربند آذرین درونی مزوزوئیک - ترشیری پهنه سنندج - سیرجان شمالی به شمار می آید، شیخ ذکریایی و همکاران (۱۳۸۷). که از لحاظ سنگ شناسی می توان توده های نفوذی را به عنوان سنگ میزبان نمایان نمود. هدف اصلی از ارائه این مقاله بررسی پتروگرافی، کانی شناسی و ژئوشیمی در داخل توده های نفوذی منطقه است.

شکل ۱: موقعیت جغرافیایی منطقه مورد مطالعه نسبت به شهرها و روستاهای اطراف

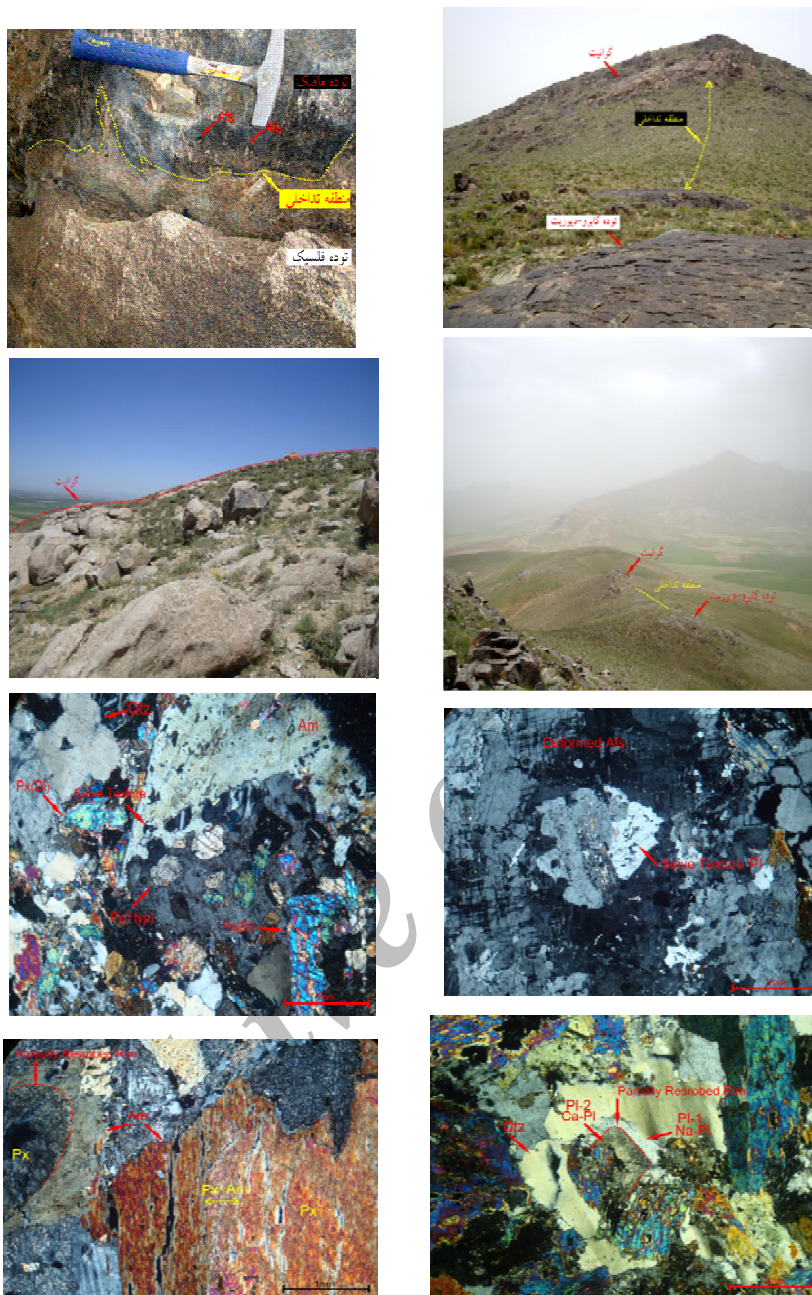
بحث.

مطالعات پتروگرافی

بررسی و مطالعه سنگ نگاری تعداد ۴۵ مقطع نازک از نمونه‌های برداشت شده، زون‌های تداخلی منطقه مورد مطالعه از ماهیت تداخل یا آمیزش بین دو قطب ماگمایی با ترکیب متفاوت و انجام عملیات صحرایی دقیق، از این رو با انجام عملیات صحرایی با دیدگاه اختلاط و امتزاج ماگما، نمونه برداری از زون تداخلی صورت گرفت. در طی نمونه برداری، از کلیه سنگ‌های قطب‌های ماگمایی آمیزش یافته شامل قطب فلسیک (گرانیتوئیدی)، قطب حدواسط (دیوریتی)، قطب مافیک (گابرو) و بیگانه سنگ‌های موجود در هر دو قطب ماگمایی، نمونه‌هایی جمع آوری شد. پس از انجام مطالعه سنگ نگاری، سنگ‌های منطقه آمیزش یافته به پنج خانواده گرانیتوئیدی (تونالیت تا گرانیت)، دیوریتی، گابرویی، اختلاطی و بیگانه سنگ‌ها تقسیم شدند. اگرچه اغلب سنگ‌های گرانیتوئیدی شواهدی از دگرشکلی شکل پذیر و شکننا که حاصل اعمال تنش‌های دینامیکی در طی رخداد‌های زمین ساختی است، را از خود نشان می‌دهند (شیخ ذکریایی، ۱۳۸۱).

زون تداخلی

در منطقه مورد مطالعه (شانوره و حدفاصل بین شانوره و کنگره) زون‌های تداخلی حاصل آمیزش، دو ماگمای فلسیک (خانواده گرانیتوئیدی) و مافیک (خانواده گابروئیدها) با سن یکسان و خاستگاه‌های متفاوت تشکیل شده است. آمیزش دو ماگما در منطقه مورد مطالعه، زون‌های تداخلی با خصوصیات متفاوت همچون شدت تداخل، ساخت‌های حاصل از امتزاج و اختلاط، الگوی توزیع بیگانه سنگ‌ها و ابعاد بیگانه سنگ‌ها را ایجاد نموده است جایگیری توده‌های گابرو-دیوریتی و گرانیتی در منطقه شانوره مشخص بوده، به طوری که در قسمت شمال، جنوب و جنوب باختری توده شانوره سنگ‌های گابرو-دیوریتی با سنگ‌های گرانیتی هم مرز هستند (شیخ ذکریایی، ۱۳۷۰). در بخش مرزی سنگ‌های فلسیک و مافیک در منطقه مورد مطالعه مناطق تداخلی دیده می‌شود (شکل 2a). در منطقه تداخلی و یا در بیگانه سنگ‌های میکروگرانولار مافیک با اندازه‌های متفاوت (به ویژه بزرگ پیکرها)، می‌توان درشت بلورهای فلدسپار آلکالن را که پیش از تبلور کامل از ماگمای فلسیک به ماگمای مافیک راه یافته اند، مشاهده نمود (شکل 2b). بخش گرانیتی توده شانوره با وسعت تقریبی ۸ کیلومتر مربع و توده واقع در حدفاصل کنگره - شانوره با وسعت تقریبی ۵ کیلومتر مربع در غرب شهر قروه نمایان است (شکل 2c). توده‌های گابرو-دیوریت شانوره با وسعت حدود ۹ کیلومتر مربع به شکل یک بیضوی نامنظم و گابرو-دیوریت حدفاصل کنگره - شانوره در غرب شهر قروه نمایان است (شکل 2d).

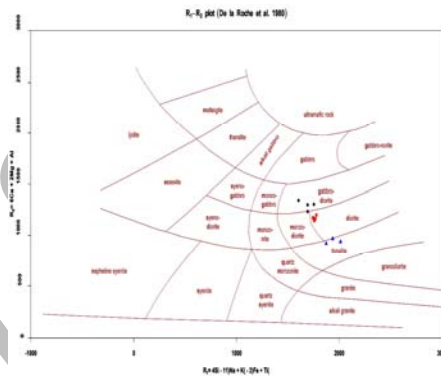
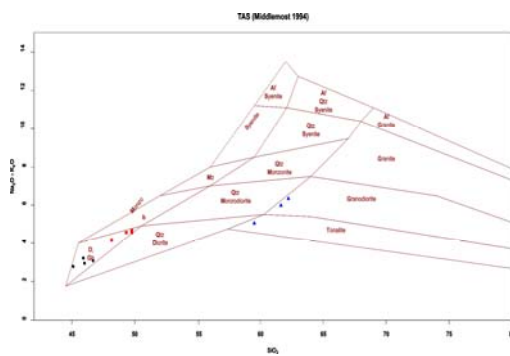
شکل ۲- تصاویر زون های تداخلي حاصل امیزش، دو ما دمای فلسيک و مايفيک (حدهافصل بين شانوره و خنجره) (a) نماى از راهيایي فلديسپارهای آلکالن (Afs) از توده فلسيک و عبور از منطقه تداخلي (نقطه چين زرد) به توده مايفيک در منطقه تداخلي شانوره (b) نماى از توده گا برو- ديوريتي، گرانيتي و منطقه تداخلي بين دو توده (نقطه چين زرد) در شانوره (ديد به سوی جنوب باختری). (c) نماى از توده گرانيتي واقع در حدهافصل کنگره - شانوره (ديد به سوی جنوب باختری). (d) نماى کلی از توده گا برو- ديوريت، منطقه تداخلي و توده گرانيتي در شانوره (ديد به سوی جنوب باختری). & تصاویر میکروسکوپي از سنگ های موجود در منطقه، در نور (A.XPL) نمايي ديگر از کوارتز. به ادخال های پيروکسن نوع هيپرستن (Hyp) و ديوپسید (Di) و ريزساخت غربالي در حاشيه آمفيبول. (B) نمايي از ادخال پلاژیوکلاز با ريزساخت غربالي در فلديسپار آلکالن (میکروکلين) دگرشکل شده. (C) نمايي ديگر از تبديل پيروکسن (Px) به آمفيبول (Am). به حاشيه انحلالی بخشي پيرامون. (D) نمايي از کوارتز دگرشکل شده در پيرامون پلاژیوکلاز با مرکز کلسيت و حاشيه سديک تر

ژئوشیمی:

به منظور نامگذاری سنگهای خروجی منطقه مورد مطالعه بر اساس ترکیب کانی شناختی مجازی از نرم افزارهای

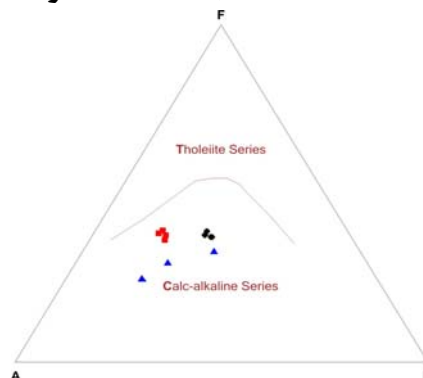
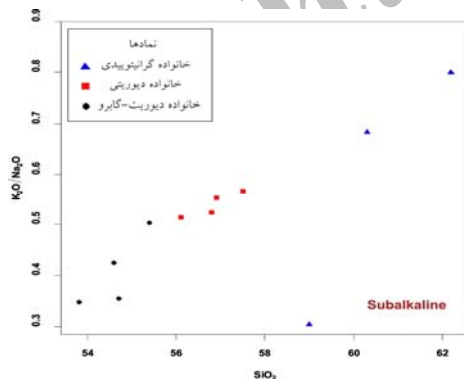
NEWPET, IGPET, MINPET استفاده شده است

برای این منظور از نمودارهای ایرون و باراگر (۱۹۷۱)، میدل موس (۱۹۸۵ و ۱۹۹۴) و نمودار دولاروش و همکاران (۱۹۸۰) به جهت تنوع در نام گذاری استفاده شده است (شکل های ۳ تا ۶). بر پایه این نمودار سنگ های منطقه های مورد مطالعه در محدوده های توئالیت تا گرانودیوریت (خانواده گرانیتوئیدی) و دیوریت تا دیوریت-گابرو قرار می گیرند. به طور کلی نام گذاری سنگ های مورد مطالعه به روش های مختلف نتایج تقریباً یکسانی را دربر داشته است و انطباق بسیار خوبی با مطالعات پتروگرافی نشان می دهد

شکل ۳- نام گذاری سنگ های آذرین درونی منطقه
شکل ۴- نام گذاری سنگ های آذرین درونی منطقه

با استفاده از نمودار De La Roche, et al (1980) با استفاده از نمودار Middlemost, (1985)

شکل ۵- نام گذاری سنگ های آذرین درونی منطقه
شکل ۶- نام گذاری سنگ های آذرین درونی منطقه
با استفاده از نمودار Irvin and Baragar, (1971) با استفاده از نمودار Irvin and Baragar, (1971)

ژئوشیمی کلی و فراوانی اکسیدها و عناصر در سنگ‌های منطقه‌های مورد مطالعه

فهرست کلی عناصر اصلی سنگ‌های منطقه‌های مورد مطالعه در جدول (۱)، در این سنگ‌ها درصد وزنی SiO_2 بین ۵۳/۸۰ - ۶۲/۲۰، TiO_2 بین ۰/۵۶ - ۱/۳۳، Al_2O_3 بین ۱۶/۴۰ - ۲۰/۰۰، FeO بین ۳/۱۲ - ۶/۴۸، MnO بین ۰/۰۷ - ۰/۱۷، MgO بین ۲/۱۶ - ۴/۶۹، CaO بین ۴/۴۷ - ۷/۱۱، Na_2O بین ۳/۷۰ - ۴/۲۰ و K_2O بین ۱/۲۲ - ۳/۲۰ در تغییر است. فهرست کلی عناصر کمیاب سنگ‌های منطقه‌های شانوره و حدفاصل شانوره تا کنگره در جدول (۲)

جدول ۱- ترکیب عناصر اصلی (wt. %) سنگ‌های منطقه‌های شانوره و کنگره

	SiO_2	TiO_2	Al_2O_3	Fe_2O_3	MnO	MgO	CaO	Na_2O	K_2O	Cr_2O_3	P_2O_5	LOI
IZ 05-08	56.8	0.78	19.4	5.67	0.11	2.53	5.80	4.2	2.20	NA	0.38	1.19
IZ 09-12	62.2	0.56	16.4	3.47	0.07	2.34	4.51	4.0	3.20	0.01	0.25	1.76
IZ 13	55.4	0.88	18.0	6.61	0.17	4.32	6.87	3.7	1.86	0.01	0.37	1.00
IZ14	57.5	0.88	19.9	5.94	0.10	2.23	6.04	3.9	2.21	NA	0.40	1.04
IZ15	56.9	0.88	20.0	5.86	0.08	2.16	6.09	4.1	2.27	NA	0.39	0.93
IZ20	56.1	0.77	19.4	5.80	0.11	2.48	5.87	4.1	2.11	NA	0.39	0.94
IZ33	54.6	1.33	18.2	7.20	0.15	4.49	7.11	4.0	1.70	0.01	0.40	1.36
IZ34	53.8	1.16	16.9	6.35	0.13	4.47	6.34	3.9	1.36	0.01	0.37	1.67
IZ36	60.3	0.58	17.4	4.31	0.10	2.97	4.47	3.8	2.60	NA	0.30	1.72
IZ47-50	59.0	0.83	16.9	5.35	0.11	4.69	6.37	4.0	1.22	0.03	0.19	1.59
*Rep IZ34	54.7	1.21	17.5	6.60	0.13	4.68	6.76	4.0	1.42	0.01	0.35	1.70

بر این اساس میانگین عناصر کمیاب (بر پایه ppm) هم چون Rb از ۵۲/۵۰ - ۱۱۰/۰۰، Sr ۳۹۰/۰۰ - ۶۵۰/۰۰، Ba ۳۶۰/۰۰ - ۷۰۰/۰۰، Ni ۷/۰۰ - ۸۹/۰۰، La ۲۱/۶۰ - ۵۷/۴۰، Eu ۱/۰۶ - ۱/۹۱، Y ۱۵/۲۰ - ۲۰/۵۰ و Zr ۱۲۹/۰۰ - ۲۴۳/۰۰ در تغییر است.

Archive

جدول ۲- ترکیب عناصر کمیاب (ppm) در سنگ های منطقه های شانوره و کنگره

	V	Co	Ni	Cu	Zn	Ga	Rb	Sr	Y	Zr	Nb	Ba	Th
IZ 05-08	99	12.9	8	21	60	21	79.6	540	20.4	218	20	590	11.0
IZ 09-12	86	10.2	16	11	30	17	110.0	430	15.2	146	15	630	10.4
IZ 13	138	19.1	53	12	69	20	72.1	590	20.5	162	20	470	8.4
IZ14	105	11.5	7	42	52	23	84.1	650	19.1	243	21	590	11.1
IZ15	107	11.8	7	54	44	22	81.8	650	18.9	242	21	580	13.8
IZ20	95	13.1	10	14	52	22	73.3	510	20.2	208	21	550	9.7
IZ33	162	22.1	66	24	61	20	75.0	440	20.2	141	27	390	6.5
IZ34	159	21.3	62	22	50	19	52.5	440	19.0	129	21	360	7.5
IZ36	73	13.3	66	6	50	20	57.2	570	15.2	210	21	700	17.4
IZ47-50	114	21.1	89	99	45	18	54.5	390	17.1	133	16	400	7.5
*Rep IZ34	143	21.4	57	22	52	20	53.1	460	19.2	130	22	370	7.5

	La	Ce	Nd	Sm	Eu	Tb	Yb	Lu	Cs	Hf	Ta	Dy	Er
IZ 05-08	38.9	71.5	28.4	4.8	1.37	0.59	2.0	0.31	1.7	5	1.2	3.38	2.09
IZ 09-12	38.6	68.4	25.0	4.3	1.12	0.44	1.4	0.23	1.1	4	1.1	2.63	1.55
IZ 13	31.6	68.3	32.9	6.1	1.91	0.62	1.9	0.27	2.7	4	1.1	3.72	1.95
IZ14	45.1	81.4	31.5	5.1	1.43	0.56	2.0	0.34	2.8	6	1.0	3.39	2.07
IZ15	57.4	106.0	36.8	5.9	1.44	0.57	2.0	0.32	2.6	6	1.1	3.17	2.02
IZ20	33.2	61.4	25.4	5.0	1.43	0.62	2.1	0.31	1.8	5	1.3	3.51	2.15
IZ33	24.6	49.2	23.4	4.6	1.42	0.60	1.8	0.27	4.1	4	1.1	3.40	2.03
IZ34	24.0	46.7	21.6	4.2	1.33	0.55	1.7	0.28	1.7	3	1.1	3.29	1.99
IZ36	44.1	47.2	25.4	4.0	1.08	0.44	1.6	0.24	0.9	5	0.8	2.56	1.58
IZ47-50	21.6	41.3	1708.0	3.5	1.06	0.48	1.7	0.27	0.9	3	1.0	2.99	1.88
*Rep IZ34	24.6	47.7	22.3	4.4	1.40	0.59	1.8	0.26	1.7	3	1.2	3.20	1.97

ادامه جدول ۲،

- تعیین سری ماگمایی

یکی از مهم‌ترین اهداف در مطالعات پترولوژی سنگ‌های یک منطقه، تعیین سری‌های ماگمایی است. بر طبق نظر ایرون و باراگر (۱۹۷۱) یک سری ماگمایی شامل مجموعه از سنگ‌های آذرین با ترکیب شیمیایی مختلف است، که از یک ماگمای مادر در نتیجه تفریق بلورین حاصل شده‌اند، هر چند با توجه به دانسته‌های جدید نقش عوامل دیگری چون آرایش ماگمایی، ذوب بخشی با درجات متفاوت و اختلاط ماگمایی را که می‌تواند سنگ‌های مختلف را در یک سری وابسته کاذب قرار دهند، نمی‌توان نادیده گرفت. در مطالعات پیش‌روی به منظور بررسی سری‌های ماگمایی بخش‌های مورد مطالعه از نمودارهای متفاوتی استفاده شده است. در نمودار ایرون و باراگر (۱۹۷۱) دو محدوده آلکالن و ساب آلکالن توسط درصد وزنی SiO_2 در مقابل مجموع $\text{K}_2\text{O} + \text{Na}_2\text{O}$ جدا می‌شوند. بر این اساس کلیه نمونه‌های مربوط به منطقه مورد مطالعه در محدوده ساب آلکالن قرار گرفته‌اند. میزان کم مجموع $\text{K}_2\text{O} + \text{Na}_2\text{O}$ در تمامی نمونه سبب شده که محدوده جدا کننده آلکالن ترسیم نشود (شکل ۵-۵). در نمودار دیگر ایرون و باراگر (۱۹۷۱)، از سه پارامتر $F = \text{FeO} + \text{Fe}_2\text{O}_3$ ، $A = \text{K}_2\text{O} + \text{Na}_2\text{O}$ و $M = \text{MgO}$ تشکیل شده است و در مورد نمونه‌های ساب آلکالن کاربرد دارد. این نمودار ماگماهای تولیتی، آلکالن، شوشونیتی و کالکوآلکالن را از هم جدا می‌کند. در این نمودار تمامی خانواده‌ها در محدوده‌ی کالکوآلکالن قرار می‌گیرند (شکل ۵-۶).

نتیجه گیری:

بر اساس مطالعات صحرایی، میکروسکوپی و ژئوشیمیایی انجام شده، بر روی زون‌های تداخلی واقع در منطقه‌های شانوره و حدفاصل شانوره تا کنگره در جنوب باختری قروه، نشان می‌دهد که: (۱) به دایک‌های مافیک همزمان با نفوذ، شبکه رگه‌های فلسیک، (۲) وجود درشت بلورهای آلکالی فلدسپار در بیگانه سنگ‌های میکروگرانولار مافیک و (۳) انحلال بخشی یا کامل برخی از بیگانه سنگ‌های میکروگرانولار مافیک در ماگمای میزبان فلسیک پنج خانواده گرانیتوئیدی (تونالیت تا گرانیت)، دیوریتی، گابرویی، اختلاطی و بیگانه سنگ‌ها تقسیم شدند. از شواهد اختلاط ماگما (در مقیاس میکروسکوپی) ریزساخت‌های غربالی در پلاژیوکلازها، منطقه‌بندی نوسانی در پلاژیوکلازها، زایش‌های متفاوت پلاژیوکلاز، حاشیه کنگره‌ای در پلاژیوکلاز، منطقه انحلالی کامل یا بخشی در پیرامون پلاژیوکلازها، بر اساس نام‌گذاری نمونه‌های مورد مطالعه به روش‌های مبتنی بر ژئوشیمی، پس از ترسیم بر روی دیاگرام‌های TAS ویژه سنگ‌های نفوذی، تمامی نمونه‌ها در محدوده گرانیتوئیدها، دیوریت و دیوریت-گابرو واقع شده‌اند. با توجه بر نمودارهای سری ماگمایی کلیه نمونه‌های منطقه‌های مورد مطالعه به ترتیب در محدوده‌های ساب آلکالن و کالکوآلکالن قرار می‌گیرند

منابع

- ۱- شیخ‌ذکریایی، ج (۱۳۷۰)؛ زمین‌شناسی و سنگ‌شناسی منطقه قروه، پایان‌نامه کارشناسی، دانشکده علوم، دانشگاه تهران
- ۲- شیخ‌ذکریایی، ج (۱۳۸۱)؛ پتروگرافی و پترولوژی سنگ‌های ماگمایی منطقه قروه، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال
- ۳- شیخ‌ذکریایی، سید جمال و همکاران (۱۳۸۷): انواع انکلاوها و شواهد صحرایی - میکروسکوپی امتزاج ماگما در توده‌های گرانیتوئیدی نفوذی جنوب قروه، مجله علوم پایه دانشگاه آزاد اسلامی، شماره ۶۹.

- 4- Cox, K.G., Bell, G.D., and Pankhurst, R.J., 1979. The interpretation of igneous rocks. George Alien and Unwin, London, 450p.
- 5- De La Roche, H., 1980. A classification of volcanic and plutonic rocks using R1- R2 diagrams and major element analyses- its relationships and current nomenclature. Chem. Geol., 29, 183-210.